

PROGRAM PODPORY
**ČESKÉHO
KULTURNÍHO
DĚDICTVÍ
V ZAHRANIČÍ**

Závěrečná zpráva o působení lektorky/lektora

Akademický rok: 2017/18

Destinace (země, město): Německo, Lipsko

Jméno, příjmení: Mgr. Ctirad Sedlák

Místo působení (univerzita, fakulta, příp. katedra/ústav): Universität Leipzig, Institut für Slavistik

I. Charakteristika institutu, možnosti studia, skladba studentů

Slavistika patří na Lipské univerzitě mezi zavedené obory; v různých formách se tu slovanské jazyky zkoumají a vyučují od první poloviny 19. století. Dnes se výuková a vědecká činnost Ústavu slavistiky (*Institut für Slavistik* – tradičně psáno s jednoduchým „v“, na rozdíl od oficiálních označení jednotlivých studijních programů) soustřeďuje na čtyři základní oblasti: západní, východní a jižní slavistiku a didaktiku slovanských jazyků. Západní slovanské jazyky lze studovat v několika modalitách:

A) Bakalářský studijní program *Westslawistik* (Západní slavistika) je kombinací bohemistiky a polonistiky, umožňuje však také vyhranit se čistě bohemisticky nebo polonisticky. Tato možnost profilovat se jako ryzí bohemista či polonista je specifikem lipského pracoviště a v německém kontextu ojedinělá.

B) Bakalářský studijní program „B. A. Plus“ *Westslawistik Interkulturell* se obsahově do značné míry shoduje s předchozím programem, ale je delší o rok, který studenti stráví v zahraničí: je to jeden semestr ve Vratislavi a jeden semestr v Praze. Během zahraničního pobytu studenti absolvují i stáž v některé z vratislavských či pražských kulturních institucí.

C) *Interkulturelle Kommunikation und Translation Tschechisch – Deutsch* je společný program lipské slavistiky, Ústavu aplikované lingvistiky a translatologie Lipské univerzity a Ústavu translatologie Univerzity Karlovy. (Oficiální český název zní *Mezikulturní komunikace čeština – němčina*.) Absolventi získávají diplom z obou univerzit. Tento obor vzbudil v posledních letech poměrně velkou pozornost mezi německými studenty, zájem značně převyšuje počet nabízených míst.

D) Studium učitelství probíhá ve třech studijních programech: pro střední školy, pro gymnázia (tzv. „Höheres Lehramt“) a jako rozšiřující studium.

E) Po absolvování bakalářského studia je možné nastoupit do magisterského studijního programu *Slavistik (Slavistika)*. Zde již není možné profilovat se jako bohemista, ale je možné zaměřit se v návaznosti na předchozí bakalářské studium buď na západní, nebo na východní slavistiku. Výuka se zaměřuje na komparativní aspekty jednotlivých slovanských jazyků a kulturních okruhů.

F) Bakalářské studium na Lipské univerzitě sestává kromě hlavního oboru („Kernfach“, viz A-C) ještě z klíčových kvalifikací a volitelných předmětů. Tyto volitelné předměty si studenti mohou volit prakticky z celé nabídky fakulty. Pokud si studenti z jiných ústavů zvolí tři předměty na Ústavu slavistiky (např. v oboru bohemistiky), stávají se tyto tři předměty tzv. malým volitelným oborem („kleines Wahlfach“). V případě šesti předmětů jde o velký volitelný obor („großes Wahlfach“). To studentům jednak garantuje přednostní zapsání do modulů a jednak představuje v podstatě další studijní obor, takže student, který ke svému hlavnímu (neslavistickému) oboru přibírá šest bohemistických/slavistických předmětů, nakonec absolvuje dvouoborové studium a stává se i bohemistou/slavistou, byť nejde o jeho hlavní obor.

G) Tzv. klíčové kvalifikace („Schlüsselqualifikationen“) jsou dodatkové předměty, které si studenti jiných oborů mohou vybírat z nabídky Ústavu slavistiky. Typicky je to jazyková výuka, ale mohou to být i literárněvědné semináře či semináře z kulturních studií.

Pokud jde o jazykovou výuku, vedle „hlavních“ jazyků, tedy češtiny, polštiny a ruštiny, poskytuje institut také kurzy ukrajinštiny, bulharštiny a „BKSM“ (bosenštiny, chorvatštiny, srbštiny, černohorštiny). Pro lužickou srbštinu existuje v Lipsku zvláštní institut. Samostatně vyčleněna je onomastika, již lze zapsat jako volitelný předmět nebo klíčovou kvalifikaci.

Jak je uvedeno v bodech A-E, bohemistiku, popř. západní slavistiku se specializací na češtinu je možné studovat v několika formách jako hlavní obor. Zároveň si studenti jiných oborů zapisují bohemistické předměty včetně výuky češtiny v rámci volitelných předmětů a/nebo klíčových kvalifikací a mohou si zvolit bohemistiku i jako vedlejší obor, v kterém získají diplom. V jednotlivých studijních skupinách se tito studenti mísí, způsobuje to i jistou fluktuaci během semestru (např. ne každý je rozhodnut, zda půjde ke zkoušce a nechá si předmět započíst; obecně „naši“ kmenoví studenti vytrvávají déle a projevují větší disciplínu v docházce, která je nepovinná), takže je pro mě i pro vedení ústavu obtížné stanovit v daný moment přesný počet studentů využívajících studijní nabídku ústavu. Důležité je, že čeština a bohemistické předměty jsou pro studenty atraktivní. Doložil bych to dále v textu přibližnými počty účastníků kurzů, které jsem vedl v uplynulém akademickém roce. Ze zápisových listin mých předmětů vyplývá, že mezi účastníky jsou studenti magisterského programu *Slavistika* (rusisté, kteří potřebují základy západoslovanského jazyka) a ze studentů bakalářských programů např. romanisté, anglisté, germanisté, sorabisté, východní slavisté, uměnovědci a jedna matematicka.

V závěru tohoto oddílu bych shrnul, co lipský Ústav slavistiky odlišuje od jiných. Je to jednak možnost specializovat se už od prvního ročníku čistě bohemisticky či polonisticky a jednak společný studijní obor lipské a pražské univerzity *Mezikulturní komunikace čeština – němčina*. O prestiži institutu vypovídá i to, že

právě v jeho rámci funguje tzv. Namenberatungsstelle (poradna pro rodná jména, příjmení a místní jména) s působností pro celé Německo.

II. Výuka, počty studentů, spolupráce se stálou lektorkou češtiny

Úvazek lektora MŠMT není pevně dán počtem hodin pro každý semestr stejně; při přidělování výuky se vychází z potřeb aktuálního studijního plánu; můj úvazek se pohyboval mezi 10 a 16 hodinami za týden (10 hodin v ZS 2017/18, 16 hodin v LS 2018 a pro následující zimní semestr mi bylo přiděleno 14 hodin). Nižší přiděl výukových hodin v prvním semestru mého působení mi byl zdůvodněn jako vstřícný krok ze strany institutu. Mohl jsem se díky tomu lépe sžít s novým pracovištěm.

V zimním semestru 2017/18 jsem vyučoval třikrát týdně předmět Čeština 1 (paralelně se stálou lektorkou češtiny Dagmar Žídkovou-Gunter) a dvakrát týdně měl tzv. tutoria, která lze charakterizovat jako dodatková jazyková cvičení. Jedno tutorium doprovázelo kurz Čeština 1 a bylo navštěvováno účastníky obou paralelních kurzů češtiny pro začátečníky, druhé bylo určeno studentům třetího semestru, kteří studují modul zahrnující kurz Čeština 3 a seminář z morfologie. Vzhledem k tomu, že někteří studenti z kurzu Čeština 1 nemohli kvůli kolizi v rozvrhu docházet na tutoria a jiní, mimořádně aktivní studenti projevíli přání mít se mnou češtinu dokonce pětkrát týdně, zavedl jsem ještě neoficiální doplňkové tutorium. Celkem mi tedy bylo v zimním semestru přiděleno deset hodin výuky, další dvě hodiny představovalo neoficiální tutorium a samozřejmě jsou konzultační hodiny jednou týdně a aktualizace e-learningové platformy Moodle. K zimnímu semestru patří ještě intenzivní kurz před zkouškou z Češtiny 1. Probíhá vždy na konci března, letos trval tři a půl dne, první tři dny od 10 do 18 hodin (s přestávkami), poslední den už jen hodinu a půl, protože odpoledne následovala zkouška. Jelikož mezi koncem výuky v zimním semestru a intenzivním kurzem leželo asi sedm týdnů volna, domluvil jsem se se studenty, že jim na dálku budu během této cízury k dispozici, aby mohli opakovat, psát texty a dostávat zpětnou vazbu, zkrátka aby nezapomněli svou češtinu. Tomuto cíli měla napomoci i společná konverzace v programu Firepad (k tomu později) a také pravidelné uveřejňování opakovacích cvičení a klíčů. Někteří studenti využili mé nabídky lépe a posílali mi ke korektuře své texty.

V letním semestru mi bylo přiděleno nejprve šestnáct hodin výuky: pokračovací kurz češtiny pro začátečníky Čeština 2; tutorium k tomuto kurzu; tutorium k Češtině 4 a semináři z lexikologie a slovo tvorby; předmět pro studenty magisterského studijního programu zvaný Produkce mluvených textů; seminář Nationsbildung und Nationalismus im slawischen Mitteleuropa (volně přeloženo „Národotvorné procesy a nacionalismus u Slovanů střední Evropy“); vzhledem k mé literárněvědné kvalifikaci mi byl nabídnut i kurz Literaturwissenschaftliche Analysekatogorien („Kategorie literárněvědné analýzy“), jinými slovy úvod do literární teorie a poetiky. Tento předmět je součástí téhož modulu jako kurz o nacionalismu a studenti si mohou vybrat, zda modul zakončí seminární prací k jednomu či druhému kurzu.

Pokud jde o počty studentů v předmětech mnou vedených:

V zimním semestru bylo do paralelních kurzů Čeština 1 zapsáno 30 lidí, z nichž dvanáct docházelo do mého kurzu, někteří ze skupiny paní Žídkové-Gunter docházeli do mých tutorií, a protože zkoušku provádějí oba lektori a oba společně připravují zkušební testy, jsou přítomni při zkouškách, opravují testy a známkuje, všichni studenti jsou považováni za studenty obou lektorů. V letním semestru bylo studentů češtiny 2 celkem 15 (odpadli ti, kteří potřebovali do svého studijního plánu jen jeden semestr češtiny, např. studenti magisterského studia a studenti neslavistických oborů), do každého kurzu chodí až na výjimky ti, kteří k danému učiteli docházeli i v zimním semestru, tutoria využívá směsice studentů z obou kurzů a tu a tam s paní Žídkovou skupiny spojujeme, abychom využili obměněné konfigurace k podpoře některých učebních cílů.

V dalších ročnících je situace mnohem méně přehledná v závislosti na tom, pro které studenty jsou dané předměty přístupné. Do tutorií pro 2. ročník přichází s větší či menší pravidelností přibližně pět lidí, v letním semestru však i několik mimořádně aktivních studentů z 1. ročníku (jedná se o tytéž studenty, se kterými jsme měli v zimě dodatečné tutorium; v letním semestru jsem jim nabídl, že mohou zkusit navštěvovat tutoria pro pokročilejší studenty, pokud zjistí, že stačí; samozřejmě to klade jisté nároky na koordinaci učební látky ze strany lektora). Do předmětu Produkce mluvených textů (v rámci magisterského studia) chodilo pět osob, ročník byl početně velmi slabý. Tytéž osoby se účastnily paralelního kurzu Produkce psaných textů, který vedla paní Žídková-Gunter. O zkoušku měly zájem jen 2 studentky, ostatní k nám přicházeli ze soukromého zájmu. V semináři o nacionalismu bylo zapsáno 22 studentů, titíž byli zapsáni v semináři literárněvědné analýzy. Byli to studenti 1. – 4. až čtvrtého ročníku, slavisté i neslavisté, z nejrůznějších oborů včetně učitelství. Tím byl dán velký rozdíl mezi počty zapsaných studentů v těchto seminářích a v tutoriích, popř. Produkci mluvených textů: semináře jsou otevřené všem studentům univerzity a bývají vybírány podle zájmu o dané téma; tutoria a Produkce mluvených textů jsou určeny primárně studentům slavistiky a mohou být sice zapsány i neslavisty, ti si však zřejmě raději vybírají klasické kurzy češtiny pro začátečníky než pokročilejší moduly, kde je třeba absolvovat i lingvistické semináře. Tematika nacionalismu a národotvorných procesů vzbudila podle toho, co mi studenti na začátku semestru říkali při vzájemném představování, velký zájem, a tak se počet zapsaných účastníků blížil limitu kurzu a k nim se nepravidelně přidružovali ještě dva studenti nezapsaní.

Spolupráce se stálou lektorkou Dagmar Žídkovou-Gunter je harmonická, jsme prakticky stále v kontaktu e-mailem i osobně a koordinujeme výuku v začátečnických kurzech a v Produkci mluvených textů. Společná domluva je o to důležitější, že se ve svých kurzech snažíme o přesahy mimo klasickou jazykovou výuku (spojování skupin, filmová řada, tvorba německých titulků k filmu *Jára Cimrman, ležící, spící*).

III. Činnost nad rámec pracovních povinností, zapojení do aktivit institutu

Od počátku svého působení na lipském lektorátu se snažím zapojit do života ústavu a vyvíjet činnost nad rámec přidělených učebních povinností.

Nabídl jsem dodatečné tutorium, určené primárně některým studentům, kteří neměli v rozvrhu místo na standardně pořádané tutorium, ale navštěvované i obzvlášť motivovanými studenty 1. ročníku: těm se tak výuka češtiny rozrostla na pět lekcí týdně. Dlužno poznamenat, že i když jsou tutoria považována „jen“ za doplněk výuky, jsou nepovinná a toto dodatečné tutorium se konalo mezi sedmou a devátou hodinou večerní, studenti se přesto účastnili s železnou pravidelností.

Během zkouškového období jsem pro studenty připravoval dodatečná cvičení a klíče, aby jejich čeština „nezakrněla“ během téměř dvouměsíční přestávky mezi koncem výuky a klauzurou. Udržování jazykových kompetencí měla posloužit i jistá inovace: virtuální rozhovor v programu Firepad. Jedná se o „nenáležité“ využití programu, který obvykle slouží kolektivnímu vytváření textových souborů. V případě naší virtuální konverzace se studenty však nešlo o vytvoření uceleného souboru, nýbrž o průběžné přispívání, o částečnou simulaci spontánní konverzace, v níž je prostor i pro opravy chyb, vysvětlování jednotlivých jazykových problémů a příležitostné jazykové a kulturní exkurzy. O zimních prázdninách byla aktivita některých studentů na Firepadu velmi živá, takže jsem jejich příspěvky opravoval a komentoval v průměru jednou denně, někdy i vícekrát.

V průběhu letního semestru jsem v modulu, do kterého patří kurz o nacionalismu a kurz literárněvědné analýzy, otevřel podobné diskusní forum na platformě Google Docs. Dalo to studentům možnost obracet se na mě s dotazy a nápady ohledně seminárních prací, které se začínají psát na konci semestru a odevzdávají před začátkem semestru příštího. Díky Google Docs lze ve virtuálním plénu porovnávat pasáže z připravovaných seminárních prací, preformulovávat, ujasňovat pravidla citování apod.

Touž platformu jsme s Dagmar Žídkovou-Gunter využili i při překladu titulků k filmu *Jára Cimrman, ležící, spící*. České titulky, které jsem musel nejdříve vytvořit, studenti překládali samostatně do němčiny, jejich verze pak byly dvakrát týdně předmětem skupinové diskuse a z ní vzešla konečná verze. Na počátku jsme pracovali „postaru“ opakovaným přepisováním ve Wordu, posíláním e-mailů a tisknutím jednotlivých částí. Google Docs nám umožnil práci značně urychlit a všichni účastníci měli nejaktuálnější verzi titulků neustále k dispozici. Studenti překládali titulky online, mohli okamžitě porovnávat svou verzi s ostatními, konečné znění jsem pak také zapisoval online. Nový systém umožnil částečně eliminovat tisk a pracovat na laptotech. Titulky jsou hotové, na začátku nadcházejícího zimního semestru budou otestovány na prvních divácích a projevil o ně zájem i Národní filmový archiv.

O využití Google Docs a podobných programů jsem v průběhu letního semestru napsal studii do desátého čísla *Krajin češtiny*.

V lednu se na Lipské univerzitě konal den otevřených dveří a zájemci z řad veřejnosti, a především studentů gymnázií se mohli dostavit na jednu standardní lekci se studenty-začátečníky a aktivně se zapojit do vyučování. Vzhledem k velikosti slavistiky jako oboru a specifikům lipského pracoviště je den otevřených dveří považován za důležitou „reklamu“, která může rozšířit povědomí o možnostech studia slovanské filologie mezi středoškoláky, proto jsem už na podzim nahlásil svou účast a připravil ukázkovou lekci tak,

aby se návštěvníci nejen podívali, jak vypadá výuka, ale také se sami něco naučili, a zároveň aby ani naši kmenoví studenti nepřišli o vyučování. Lekce dopadla velmi dobře a sklídila pozitivní evaluace.

V letním semestru jsem se ujal organizace pravidelné filmové řady. Vyjednal jsem práva k projekcím s Národním filmovým archivem, navrhl plakáty, studentská rada rozšířila povědomí o promítání, před filmy jsem měl úvodní slovo a po filmech moderoval diskusi. U filmu *Světáci* jsem využil titulků, které jsem za svého vídeňského působení přeložil do němčiny a upravil s pomocí studentů.

Při příležitosti 100. výročí vzniku ČSR jsem pro studenty češtiny naplánoval výlet do severních Čech, jehož hlavním – a symbolickým – bodem byl výstup na Říp. Prohlédli jsme si i Roudnici nad Labem. Využili jsme výhodné síťové jízdenky Sachsen-Böhmen-Ticket, která je platná i pro některé trasy na území ČR, a jelikož studenti nenamítali nic proti nákladům, které se pohybovaly mezi 11 a 17 EUR na osobu včetně vstupů, nemuseli jsme žádat o žádnou formu financování a podnikli jsme výlet ve vlastní režii.

Na konci dubna se konalo pravidelné pracovní setkání německých lektorů češtiny, letos organizované Dagmar Žídkovou-Gunter v Lipsku. Zúčastnil jsem se programu (dva dny přednášek a diskusí, doprovodné akce) a vystoupil s vlastním příspěvkem o využití reklamy ve výuce ČCJ. Pro účastníky jsem uspořádal prohlídku lipských pamětihodností.

Na začátku letního semestru jsem byl členem komise u výběrového řízení na místo nového vědeckého asistenta pro českou literaturu. Vybrán byl dr. Matteo Colombi z lipské vědecké instituce GWZO.

Spolková země Sasko nabízí vysokoškolským učitelům různé možnosti didaktických školení, některá jsou organizována v rámci Lipské univerzity, další jsou v kompetencích jiných institucí (vysokých škol apod.). Ne každý kurz je bezplatný, resp. placený zaměstnavatelem. Absolvoval jsem dvě školení a získal z nich certifikáty.

Vytvořil jsem nové, modernější, uživatelsky příjemnější a reprezentativnější internetové stránky pro studenty, na nichž uveřejňuji učební materiály, domácí úkoly, informuji o aktuálních akcích apod.: <http://bohemistika.weebly.com>

IV. Pracovní podmínky, vybavenost pracoviště

Většina výuky probíhá v „původním“ univerzitním areálu v centru města. Uvozovky píší proto, že ze staré univerzitní budovy po 2. světové válce a demolicích roku 1968 zůstal jediný portál. Univerzitní campus má stále víceméně půdorys někdejšího kláštera, v jehož zdech se univerzita po staletí nacházela, ale dnešní budovy pocházejí částečně ze 70. let, částečně z doby popřevratové. V tzv. Seminargebäude jsou k dispozici poměrně spartánsky zařízené učebny, některé vybavené interaktivní tabulí, některé počítačem a projektorem, některé jen s bílou či zelenou tabulí. V Hörsaalgebäude je možné zamluvit místnosti lépe vybavené technikou, ale s horším komfortem pro studenty. Tam zpravidla probíhá filmová řada. V Augusteu se nacházejí multimediální místnosti, využívané např. při překladových cvičeních. Při přípravě rozvrhu není

vždy možné zohlednit všechna přání vyučujícího ohledně vybavenosti učebny, takže průběh a formát výuky je do jisté míry dán rozdíly mezi technickými prostředky, které jsou v přidělené učebně k dispozici. Institut nemá trvale rezervované konkrétní místnosti, takže není možné např. zřídit „češtinářskou“ učebnu, v níž by visely mapy, fotografie, gramatické přehledy atd.

Samotný institut se nachází ve velkoryse navržené nové budově asi 15-20 minut chůze od centra, v tzv. Hudební čtvrti, naproti univerzitní knihovně. Český lektor sdílí místnost s polskou lektorkou, pracovna je dobře vybavena, každý má k dispozici svůj počítač s rychlým internetem a Windows 10, tiskárnu, knihovnu, v pracovně je i místo pro menší seminární skupinu v počtu 3-4 lidí. V prostorech institutu se nachází i jedna učebna, která se využívá pro různé akce, ale také pro výuku.

Univerzitní knihovna Albertina je umístěna v impozantní stavbě z konce 19. století, byla značně poškozena bombardováním za 2. sv. v., ale v nedávných letech rekonstruována (získala za to i ocenění), a vládne v ní příjemně neformální režim: člověk neprochází vrátnicí, nelegitimuje se, nemusí si odkládat věci, může si vybírat knihy i z „veřejného skladu“ a oddělení slavistiky je snad to nejlépe přístupné vůbec. Naštěstí bylo před několika lety přestěhováno z těsného, odlehlého mezipatra a stalo se bezbariérovým.

Z nutnosti přecházet mezi institutem a Seminargebäude vyplývají různé praktické důsledky: přestávky jsou sice dost dlouhé na to, aby člověk stihl dojít z jedné budovy do druhé, ale není vždy dost dobře možné zdržet se se studenty po vyučování déle než pár minut. Zároveň relativní „odlehlost“ institutu od míst, kde studenti tráví nejvíc času, demotivuje většinu studentů, pokud jde o návštěvnost konzultačních hodin: raději s učiteli mluví o přestávkách v Seminargebäude. Výukové materiály, počítač, přehrávač apod. je nutné přinášet a odnášet, v učebnách nelze nic zamknout. To nejsou stížnosti, jen fakta, se kterými je nutno počítat. Naštěstí si vyučující mohou v seminární budově (zdarma) pronajmout malou skříňku; já v ní mívám zpravidla přehrávač zapůjčený DZS a různé názorné pomůcky pro češtináře-začátečníky. V Seminargebäude se také nachází mediatéka, v níž je možné zásobit se křídami, fixami, půjčit si přehrávač, reproduktory, datový kabel pro připojení vlastního laptopu (ovšem adaptér je nutno mít vlastní).

V areálu jsou rozmístěny počítačové učebny a kopírky. Počítače lze používat se stejnými hesly jako v pracovně, ale soubory jsou uloženy jen v daném počítači, takže např. po přihlášení v počítačovém sále č. 1 se dostanete k určitým souborům, po přihlášení k počítači v pracovně zase k jiným. I to je třeba mít na paměti. Obecně v oblasti IT nepanuje v Lipsku jednotný systém: pracovník dostane několik uživatelských jmen (pro svůj počítač, pro Moodle, pro e-mail...), nemá virtuální úložiště dostupné z každého počítače, program pro správu předmětů a zapisování známek Almaweb není propojený s e-mailovým klientem, sdělení rektorátu lze číst jen v univerzitní síti atd. Ve všech budovách se lze přihlásit k síti Eduroam, způsob přihlášení se však liší podle operačního systému a koncového zařízení, konkrétně uživatelé iOS a macOS mají před sebou komplikovanější proceduru.

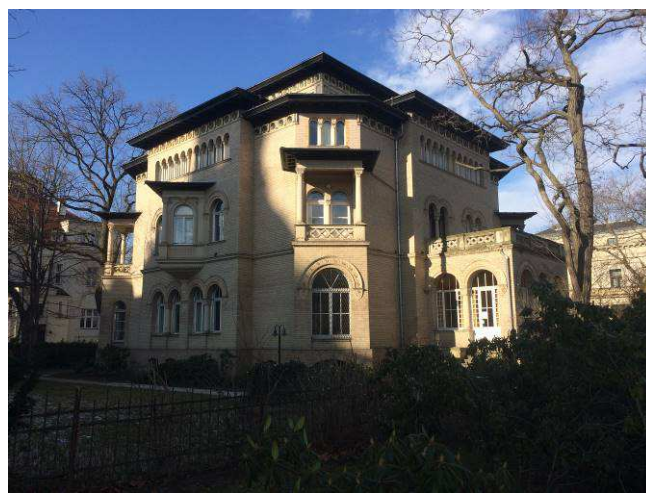
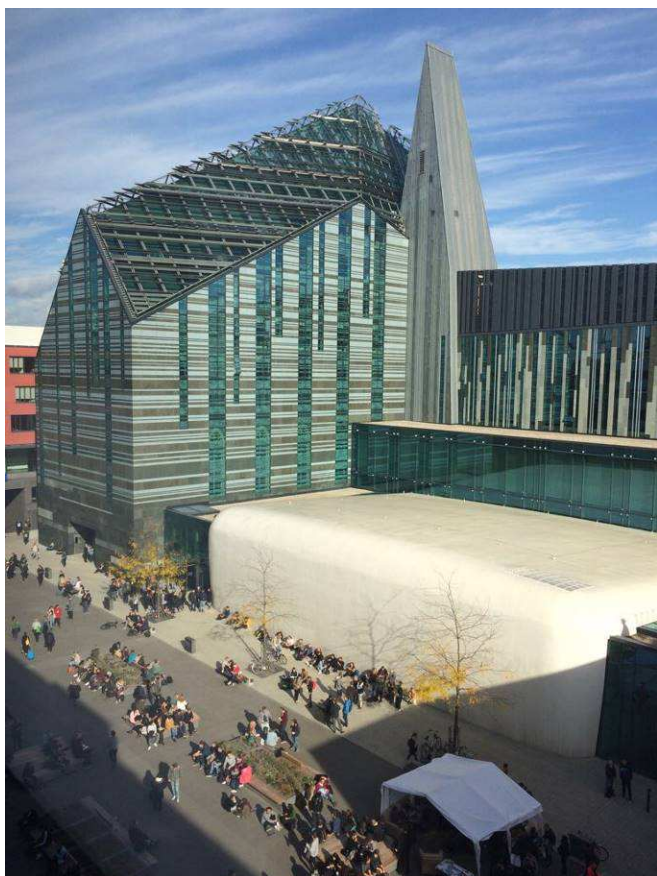
Kopírovat je možné na různých místech, platí stále táž karta, na některé kopírky lze posílat dokumenty přímo z počítače. Papír k tisku je přidělován podle potřeby, na kopírování není stanoven limit. I v průběhu

semestru jsem si mohl zamluvit učebny např. pro filmové projekce nebo neoficiální tutorium. Vcelku jsou tedy podmínky k práci velkorysé. Příjemné pro pracovníky i studenty je také umístění obou pracovišť: campus v centru města, institut v krásně zachované Hudební čtvrti plné historizující architektury a zeleně, několik kroků od knihovny.

Především však panuje v Ústavu slavistiky příjemná, kolegiální atmosféra, mohu se kdykoli obrátit na kolegy a nadřízené o pomoc či radu, také studentům se vychází všemožně vstříc. O udržení zahraničního lektorátu je velký zájem.

V Lipsku 31. srpna 2018

Mgr. Ctirad Sedlák

Univerzitní školicí středisko v Hudební čtvrti a zároveň krásný příklad architektury přelomu 19. a 20. století

Nádvoří univerzitního areálu v centru Lipska: Nové Augusteum a za ním kontroverzní Paulinum, které svou siluetou připomíná gotický univerzitní kostel, zbouraný přes protesty veřejnosti v r. 1968. Současná architektonická podoba Augustea a Paulina je výsledkem mnohaletých sporů a sklídila u části odborné veřejnosti silnou kritiku.

Se studenty na Řípu

V Lipsku se dá každou chvíli narazit na něco českého...